

Constatările lui Henry D. Thoreau, din “Walden, or Life in the Woods”, 1854 sunt perfect valabile și azi,: *“The head monkey at Paris puts on a traveller’s cap, and all the monkeys in America do the same. (...) laugh at each other’s masquerade. Every generation laugh at the old fashion, but follows religiously the new. We are amused at beholding the costume of Henry VIII., or Queen Elizabeth, as much as if it was that of the King and Queen of the Cannibal Islands. All costume of a man is pitiful and grotesque. It is only the serious eye peering from and the sincere life passed within it, which restrain laughter and consecrate the costume of any people. (...) the principal object is, not that mankind may be well and honestly clad, but, unquestionably, that the corporations may be enriched.”*

Există în “Walden” o lungă analiză asupra necesității hainelor, a nevoii de a ne ține căldură și a convențiilor sociale de a avea corpul acoperit, precum și a exagerării umane de a avea o garderobă prea-diversificată și cu elemente cât mai noi, totodată “la modă”. Dar, așa cum zice Thoreau, un erou poate să poarte niște pantofi mai mult timp decât poate să îi utilizeze un servitor (iar această exprimare îmi aduce aminte de îmbrăcămintea lui Einstein). Trendurile, tendințele sunt prioritar necesare pentru a îmbogăți corporațiile... și ele reprezintă un aspect care nu este nou, fiind la modă și în urmă cu 1,6 secole. Îți poți imagina cam ce părere ar avea Thoreau de “hainele de firmă”, în care nu contează calitatea ci „emblema”, numele sub care se vinde, chiar dacă producătorii reali sunt niște copii-sclavi asiatici la care se urlă: Just do it! Ce părere ar avea despre o poșetă Louis Vuitton? Ce ar zice despre „accesorii” care să facă din târfă-ordinară o târfă-mai-sofisticată? Ce părere ar avea de parlamentarul-obielist, nulitate intelectuală care a ajuns să poarte papion... să aibă Rolex (poate contrafăcut), și îi impresionează pe cei mulți și fraieri? Povestea a început demult, când niște oameni-primitivi care au ajuns să populeze zone care erau mai răcoroase, au tras pe ai blana animalului din hoitul căruia au mâncat. Oamenii-primitivi de azi, sunt altfel. Deja demult, hainele nu mai au nimic de a face cu nevoia noastră de a ne apăra de frig, umezeală, soare puternic șamd. Ele au ajuns din ce în ce mai mult o modalitate de etalare a bunăstării, a prosperității, a statutului social... Deja copilul nu mai vrea să meargă la grădiniță cu bască-de-nu-știu-care, că îi trebuie alta, să se dea mai șmecher, să nu râdă ceilalți de el.

Dacă te îmbraci în salopetă de muncitor, sau dacă îți pui costum smoking sau frac & papion, dacă ești în echipament de pompier sau colonel... cel care nu te cunoaște, te cataloghează pe baza hainelor. Și aici se vede cât de subiectivi suntem și cât de ușor tragem concluzii pe baza aparențelor, a informației disponibile.

Cu ocazia călătoriilor în peste 50 de țări, am avut ocazia să admir modul în care se îmbracă oamenii... Evident că există stiluri locale, cu toate că se constată o tendință de uniformizare prin preluarea stilului european. La o conferință din Coreea de Sud, am văzut că la prezidiu stătea un om de tip vest-european, care avea pe cap un fel de caschetă neagră cu două urechi mari pe lateral. Îți dădea impresia că în sfârșit vezi și tu un klingonian. Am aflat că era ceva obiect din portul tradițional local, dar a combina sacoul și cravata cu acea căciulă ciudată-pentru-noi, creaa o imagine amuzantă.

Mi-am cumpărat odată o mare pălărie de piele, în Thailanda. Ulterior, am participat la o oarecare conferință despre natură la Sinaia, unde pe stradă m-au văzut niște țigani: și ei aveau pălării, dar mai mici: mă salutau respectuos. Amuzant, nu?

Este evident necesar să păstrezi un echilibru cu pretențiile societale actuale, să ai un aspect rezonabil de îngrijit, curat, cu haine adecvate contextului... Cei/ cele care au timp și chef de a urmări "tendențele", nu au găsit ceva mai bun de a face cu timpul, energia și banii de care dispun ei/ ele (sau partenerii lor). Cât de aberantă a devenit societatea în care vezi pe canale media cum sunt promovate modele de consumerism, în care câte o fătuică povestește despre shopping – pasiunea ei, hobbyul ei. Alte milioane de fătuci care se uită la televizor, au impresia că așa trebuie să facă, să stea toată ziua prin magazine, permanent să cumpere variate obiecte vestimentare care sunt "în tendințe". Este penibil pentru ele să se plimbe pe stradă cu pantofi care nu sunt aberația-momentului, au toc mai înalt sau mai gros... sau să poarte o rochie care are o nuanță ce era la modă în sezonul care a trecut... Câtă manipulare a orgoliilor, a sentimentelor și vulnerabilităților umane... în care făptura asta bipedă este pusă să facă totul pentru... pentru ce? Interesant este că în mass media nu este prezentat și mecanismul prin care fetele pasionate de shopping își fac rost de bani (aici poți tu să completezi, așa cum crezi). Mai trist este ca o fată-obișnuită care nu poate să își permită să cumpere noutățile modei și poșetele rezervate pentru damele de consumație de pe centura politică sau târfelor de pe la hoteluri de lux, este pusă în situația de a avea frustrări produse de mediatizarea acestor "modele de succes". Muza îmi șoptește că a citit zilele trecute o carte (da, știu, pare incredibil, mai există și tinere care citesc cărți...), Camus, Căderea: "Știu prea bine că gustul pentru rufăria fină nu înseamnă neapărat că ești nespălat pe picioare. Și totuși. Stilul, ca și mătăsurile, poate ascunde, nu o dată, cine știe ce eczemă." Citatul îmi aduce aminte de cauza pentru care elitele medievale purtau pe gât acele obiecte vestimentare: să nu se vadă rănilor purulente, eczemele care acopereau pielea nespălată de luni sau ani de zile... în vremurile când nu existau nici creme cu antibiotice... deci infecțiile erau la ele acasă în lumea dominată de religiozitate.

Dacă vezi “hainele” lui “Lady Ga-Ga”, și tinerele leșinate care scandează Ga-ga, ga-ga, ga-ga! înainte de apariția artistei..., involuntar îți aduci aminte de Konrad Lorenz, etologul austriac care a studiat și găștele și a luat și Premiul Nobel pentru medicină/ fiziologie, pentru constatările și concluziile la care a ajuns... multe extrapolabile și la oameni. Ai impresia că avem de a face cu o societate decadentă, care nu mai știe ce să facă în aberațiile ei, iar la lucrurile importante nu are soluție... și nici nu mai poate formula întrebarea.

AUTOR: © dr. Peter Lengyel

Va invit sa vedeti o galerie foto impresionanta pe tema acestui subiect
[AICI](#)

SURSA:
[Peter Lengyel Blog](#)